

I. N. J.
P E R M I S S U
A M P L I S S I M I J U R I S
O R D I N I S
I N A C A D E M I A L I P S I E N S I

ad
V e n t i l a t i o n e m

DISPUTATIONUM XI.
SCHNOBELIANARUM
f e u d a l i u m

ab
i n f r a n o m i n a t i s f u s c i p i e n d a m
N o b i l i s s i m o s J u r i s S t u d i o s o s
a m a n t e r i n v i t a t

ANDREAS MYLIUS, J. U. D. & P. P.

L I P S I Æ,
L i t e r i s C H R I S T I A N I B A N C K M A N N I.

C 265-

Non heri aut nudius tertius, sed
jamdiu inter Doctores acris ferè & ingens
exitit contentio, an in jure Romano anti-
nomiæ dentur? Affirmantium sententiæ
qui subscribunt, ex ipsâ hujus juris com-
pilatione confirmationem petunt. Erat
enim tanta legum multitudo, quæ in libro-
rum duo millia, versusum autem trecies centena millia extendeba-
tur. *Const. Omnem. §. 1. de Concept. Digest.* quæque postea cum variis
Imperatorum Constitutionibus septem annorum spatio colle-
cta, & in certa volumina sunt redacta. Quis autem sibi persua-
deri patietur, tam angusto tempore, ex tanto librorum juris nu-
mero, non aliqua contraria, incuriâ irrepsisse, præsertim quod
memoria hominum sit labilis, *l. 44. ff. de acquirend. vel amitt. possessione.*
indeque facile quid excidere possit. *Const. Tanta. §. 14. de Confirmat.*
Digest. Et quamvis Imperator Justinianus in dicta *Const. Tanta. §. 15.*
fateatur: **Contrarium hic nullum sibi locum vindicare, nec inveniri,** eidem tamen tanquam testi in propria
causâ fidem non esse habendam volunt, *l. 10. ff. de test. l. 10. C. cod. Cujac. in not. ad Tit. Inst. de Legat.* Unde multa & innumera ferè juris loca
inter se pugnancia allegant, uti in primis videre licet apud Anton.
Matth. *Disput. IX. de Antinom. jur.* quem in Disputationibus suis ad
Pandectas, Johannes Jacobus Wissenbachius passim sequitur. Ve-
rum his non obstantibus, negativam veriore esse existimamus,
idque partim ob mandatum Imperatoris in *Const. Deo auctore. §. 8.*
de Concept. Digest. de jure in concordantiam redigendo emissum, par-
tim ob ejus expeditionem à compilatoribus laudabiliter consum-
matam *Const. Dedit nobis. pr. & §. 9. de Confirm. Digest.* partim denique,
quod nullum tale exemplum ex Romano jure adduci possit, quod
veram sapiat contrarietatem. *Alciat. lib. 6. Parerg. cap. 14.* Nec mo-
vent argumenta in contrarium allata. Licet enim immensum
compilatorum juris laborem non diffiteamur, eundem tamen
tantum non fuisse arbitramur, ut tot & tantorum virorum pru-
dentissimorum, & in ipsis rerum experimentis, & in eloquentiâ, &
in

in legibus scribendis satis spectatorum vires excefferit. Selegit
quippe Imperator juris peritissimos d. Const. *Dedit nobis. §. 9. de
Confirm. Digest.* qui omnes una cum Imperatore d. Const. *Tanta,*
§. 15. de Confirm. ff. præsumptione operis rite compositi sunt muni-
ti, donec aliud à contradicentibus sufficientissimè fuerit probatū.
Et quidni asserto Imperatoris in causâ publica, leges à se compositas
& promulgatas concernente, fidem faciamus? Demus etiam,
loca quædam videri contraria, attamen per justam interpretatio-
nem subveniendum est. Est nimirum sæpè novum inventum,
vel occultè positum, quod dissonantiæ quærelam dissolvit. Inqui-
rendæ igitur sunt diversitatis rationes d. Const. *Tanta. §. 23. de Con-
firm. Digest.* Nonnunquam enim quædam videntur contraria, quæ
solum sunt diversa. Existimo, inquit Garz. *Tr. de Expensis. cap. 23.*
n. 15. in fin. antinomiam nomen illa responsa mereri,
quæ eandem habent facti speciem, personarum e-
asdem circumstantias, easdem temporis locive
qualitates, easdem juris rationes; Quod si diver-
sum argumentum sit, aliæ personæ, alia juris ratio,
diversa non contraria dicam. Etiam si vulgus con-
traria vocet, & appellet, quicquid quocunque mo-
do dissideat, ego sanè factum, personas, locum,
tempus, jusque aspicio in utroque responso, si
quando antinomiali inquirero. Hæc de juris civilis con-
cordantia. An verò idem de feudali jure asserendum sit, non est
concors omnium Dd. sententia. Plurimi eorum non omninò à
contrarietate illud excusari posse existimant. Quem enim latet, ex
vario jure, veluti Constitutionibus principum, Consuetudinibus
Mediolanensium, & aliarum Italiæ urbium, nec non variorum
Jctorum Responsis sine ordine fuisse collectum? Cujus compila-
tor est planè incertus, incertaque multorum juris feudalis textuū,
contraria in uno eodemque capite subinde continentium, declara-
tio. Vid. Rosenthal. *de feud. cap. 10. Concl. 42. n. 39.* & imprimis Hoto-
mann. *in præfat. de feud.* qui multa contraria & pugnancia ibi osten-
dit. Quæ ipsa in causâ fuerunt, ut etiam magni nominis Jcti om-
nem planè auctoritatem huic juri denegaverint. Hostiens.
in Summ. X. de Immunit. Eccles. Fach. 7. Contr. 2. Sed tantum abest, ut præ-
dictis moveamur, quin potius dicendum, etiam feudale jus ubique
(nisi excipere velis extraordinaria capita) benè concordare, & ap-
paren-

parenter contraria, legitimâ explicatione adhibitâ, facile dilui posse. Vid. Arum. *Exerc. feud. 1. th. 1.* Ludw. *Synops. jur. feud. cap. 1.* prouti conflictus sequentium disputationum à Joachimo Schnobelio, Antecessore olim Rostochiensi, postea Syndico Stetinenfi gravissimo, concinnatarum, Vobis dabit, cui aliquot adolescentum nobilissimorum, ut circa textus & controversias feudales vires quoque suas experiantur, sese committere decreverunt. Cum enim illi omnes ingenii sui nervos intenderint hactenus, ut Juris civilis cognitionem acciperent plenissime, eamque in rem non modo privatâ uterentur institutione, sed & ejus rei publica & erudita sæpè darent specimina, ad ipsorum, in legibus & diversis Doctorum opinionibus conciliandis, promptitudinem indicandam sufficientissima; noluerunt tamen hic filum abrumpere, sed longius progressi, etiam feudali juri operam dare, & quæ privato studio bene apprehensa, postea publicis maluerunt exhibere velitationibus, ut constaret omnibus, utriusque juri se ita dedisse operam, ut textus ubique occurrentes & discordantes in concordiam redigere, rationes diversitatis invenire, & de inventis optime judicare queant. Habebunt verò disputationes per sortem hoc ordine:

DN. JOHAN. GOTHOFREDUS *Rösner* / Frauenstad.
Polon. I. XI.

DN. George Gottfried *Gey* / Torgâ Misn. II.

DN. JOH. HEINRICUS *Schindler* / Schneeb. Misn. III.

DN. GEORGIUS *Breuer* / Zitta Lusat. IV. IX.

DN. CONRAD *Stieglitz* / Mutinens. Misn. V.

DN. MICHAEL *Biring* / Lipsiens. VI.

DN. Georg Andreas *Conradi* / Zwickav. VII.

DN. HEINRICUS *Becker* / Lipsiens. VIII.

DN. CAROLUS ADAMUS *Schrey* / Skeudiz. Misn. X.

Eundem hic modum, quem in superioribus exercitiis adhibuimus, observabimus, nempe ut omnes & Respondentium & Opponentium vices sustineant. Vestrum verò erit, Nobilissimi Dn. Studiosi, eâ, quæ hactenus consuevistis frequentia, præsentibus exercitiis interesse. Ita enim fiet, ut vestra opera laborem nostrum & labor noster vestram allevet operam.

P. P. Lips. d. 5. Aug. 1683.